

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **F. N.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1568/1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2020, čj. OAM-288/ZA-ZA11-P15-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci v Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 13. 10. 2020, čj. 61 Az 2/2020-26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný dne 7. 8. 2020 rozhodl, že opakovaná žádost žalobce o mezinárodní ochranu je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení o této žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

[2] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce ke krajskému soudu žalobu, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Podle stěžovatele byly v jeho případě splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 – 14b zákona o azylu. Stěžovatel namítl, že krajský soud nedostatečně odůvodnil své rozhodnutí a zjistil skutkový stav věci. Konkrétně stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že v zemi jeho původu je diktátorský režim. Stěžovateli by v případě návratu do Uzbekistánu hrozilo vězení, mučení, nelidské a ponižující zacházení. Země původu nezaručuje základní standardy dodržování lidských práv, což krajský soud nevzal v úvahu. Pokud by tak učinil, musel by dospět k závěru, že u stěžovatele jsou přinejmenším splněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný uvedl, že jeho rozhodnutí je v souladu se zákonem, shromáždil dostatek podkladů pro své rozhodnutí a zabýval se podrobně všemi tvrzeními stěžovatele. V podrobnostech odkázal na své vyjádření k žalobě a napadený rozsudek. Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl, případně zamítl.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] NSS uvádí, že existence nedemokratického režimu v zemi původu žadatele o mezinárodní ochranu sama o sobě nemůže být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, neboť bez dalšího neznámá, že by cizinec byl vystaven pronásledování či jinému zacházení relevantnímu z hlediska zákona o azylu (viz rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2005, čj. 3 Azs 303/2004-79). Stěžovatel žádné takové skutečnosti netvrdil. V zemi původu není podle svého tvrzení politicky aktivní. S touto námitkou se krajský soud dostatečně vypořádal v bodech 14 a 15 napadeného rozsudku. Připustil, že v zemi původu stěžovatele je nedemokratický režim. Obavy stěžovatele, že by mu v zemi původu hrozilo uvěznění, mučení či nelidské a ponižující zacházení krajský soud považoval za zjevně neopodstatněné, neboť ze stěžovatelových tvrzení tomu nic nenasvědčuje. Krajský soud dále označil za nevěrohodná stěžovatelova tvrzení o tom, že v roce 2005 v Uzbekistánu bezdůvodně uvěznili jeho otce a uzbecká státní bezpečnostní služba požádala stěžovatele, aby jí dával informace o Uzbekích nacházejících se na území ČR, a že mu úřady bezdůvodně údajně odebraly cestovní pas. Tato tvrzení totiž vznesl zástupce stěžovatele až v řízení o jeho druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany (vyjádření ze dne 27. 7. 2020), ačkoliv stěžovateli nic nebránilo uplatnit tato tvrzení již v řízení o jeho první žádosti. Stěžovatel přitom v předchozím i nynějším řízení výslovně potvrdil, že uvedl veškeré důvody své žádosti o mezinárodní ochranu. NSS proto konstatuje, že se krajský soud dostatečně zabýval námitkami stěžovatele, vzal v potaz skutkové okolnosti případu a dostatečně odůvodnil své závěry (k otázce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí viz např. rozsudky NSS ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 27/2004-74; a ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS).

[8] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[9] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[10] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

pokračování

V Brně dne 5. února 2021

senátu

Ondřej Mrákota
předseda